

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/87/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512010250
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3512010250.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Ondreja Gáboríka v trestnej veci proti obžalovaným 1) N. D., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom H. C. H., S. W. XXX/XX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, 2) W. U., nar. XX.XX.XXXX v A. T. B., Q. M., trvale bytom H. C. H., Ul. D. N. XXX/XX, t.č. v inej veci vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, pre pokračovací prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák. k § 194 ods. 1 Tr.zák. v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr.zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák. a pre pokračovací zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Tr.zák. k § 139 ods. 1 písm. e/ Tr.zák., prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 09. januára 2015 odvolania obžalovaných N. D. a W. U. proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 1T/114/2012 zo dňa 10. septembra 2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolania obžalovaných N. D. a W. U. zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 1T/114/2012 zo dňa 10. septembra 2014 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaní 1) N. D. a 2) W. U., sa pri nezmenenom výroku o vine vysloveného rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 1T/114/2012 zo dňa 28.08.2012, právoplatným vo výroku o vine a náhrade škody dňa 28.08.2012, ktorým boli uznaní vinným zo spáchania v bode 1) a 2) z pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák. k § 194 ods. 1 Tr.zák. v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr.zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák. a v bode 3) a 4) z pokračovacieho zločinu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Tr.zák. k § 139 ods. 1 písm. e/ Tr.zák. na tam uvedenom skutkovom základe.

Za to boli odsúdení:

obžalovaný N. D. podľa § 188 ods. 2 Tr.zák., § 36 písm. l Tr.zák. § 37 písm. h/ Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr.zák., § 41 ods. 1, 2 Tr.zák. v znení Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia;

obžalovaný W. U. podľa § 188 ods. 2 Tr.zák., § 36 písm. l Tr.zák. § 37 písm. h/, m/ Tr.zák., § 38 ods. 2, 5, 8 Tr.zák., § 41 ods. 1, 2 Tr.zák. v znení Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012, § 42 ods. 1 Tr.zák. a použitím § 405 písm. b/ Tr.por. na súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 8 mesiacov, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák.

zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. okresný súd zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému W. U. trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 2T/76/2012 zo dňa 09.05.2012, doručeným obžalovanému dňa 15.05.2012, právoplatným dňa 28.06.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento zrušený výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadli obaja obžalovaní odvolaním, ktoré podali do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku, čo do výroku o treste a následne sami a aj prostredníctvom svojich obhajcov písomne odôvodnili.

V písomných dôvodoch odvolania obhajca obžalovaného N. D. uviedol, že skutku, ktorého sa dopustil spolu s obžalovaným W. U. sa v celom rozsahu doznal a uzavrel s prokurátorom dohodu o vine a treste, ktorú súd schválil, avšak trest 7 rokov a 8 mesiacov nepodmienečne bol neprimerane prísny vzhľadom na v tom čase platnú asperačnú zásadu. Keďže medzitým Ústavný súd SR vyslovil protiústavnosť slov v texte „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“, obžalovaný požiadal o povolenie obnovy konania, čo súd aj povolil, a to v jeho prospech za súčasného zrušenia výroku o treste odňatia slobody. Na novom hlavnom pojednávaní pri uznaní viny ako v pôvodnom rozsudku mu bol uložený opätovne vysoký trest, a to 7 rokov nepodmienečne. Podľa názoru obhajoby súd mal využiť ustanovenie § 39 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, keďže obžalovaný mal poľahčujúcu okolnosť, a to priznanie spáchaných skutkov, pričom odsúdenia z minulosti má zahladené, resp. amnestované. Z hľadiska primeranosti trestu obhajca poukázal na to, že hokejista D. v Košiciach dostal za vraždu 5 rokov, pričom ide o vyššiu spoločenskú nebezpečnosť, ako je to pri krádeži a lúpeži. Keďže obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, je na neho možné pôsobiť aj kratším trestom odňatia slobody, pričom sú splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu. Navrhol, aby krajský súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov za použitia § 39 Tr.zák.

Obžalovaný N. D. v písomných dôvodoch odvolania namietal výrok okresného súdu na hlavnom pojednávaní dňa 10.09.2014, že nedošlo medzi prokurátorom a obžalovanými k uzavretiu dohody o treste, nakoľko záujem o uzavretie dohody nebol len zo strany prokurátora. Podľa názoru obžalovaného v zmysle § 404 ods. 2 Tr. por. po zrušení rozsudku, ktorý bol vyhlásený na základe konania o uzavretí dohody o vine a treste, mala byť vec vrátená prokurátorovi do prípravného konania. V prípravnom konaní obžalovanému nebola ponúknutá žiadna dohoda o treste. Krajský súd v Trenčíne pod sp.zn. 3Tos/93/2013 pritom vec vrátil okresnému súdu s tým, že má byť povolená obnova konania, pričom poukázal na to, že súd by mohol využiť celú časť sadzby pod asperačne zvýšenou spodnou hranicou a uložiť tak ešte aj nižší trest. Podľa názoru obžalovaného si protirečia odôvodnenia pôvodného zrušeného rozsudku a rozsudku, ktorý je predmetom tohto konania. V pôvodnom zrušenom rozsudku okresný súd uviedol, že navrhovanú dohodu o vine a treste, ktorú aj schválil, nepovažoval za neprimeranú, vrátane dohodnutého trestu. Uvedené odôvodnenie odporuje odôvodneniu napadnutého rozsudku. V ďalšej časti písomného podania obžalovaný uviedol, že v rozhodnutí o povolení obnovy konania bolo rozhodnuté aj o vzatí jeho osoby do väzby, po vyhlásení ktorého rozhodnutia sa obžalovaný vzdal práva podať proti uzneseniu sťažnosť. Prokurátor podal sťažnosť len proti rozhodnutiu o povolení obnovy konania v časti zrušenia výrokov o treste a nadväzujúcich výrokov, pričom po doručení uznesenia obžalovaný zistil, že prokurátor podal sťažnosť aj proti výroku o povolení obnovy konania. Podľa jeho názoru sa prokurátor dopustil marenia výkonu rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky. Následne obžalovaný zistil, že prokurátor vzal späť podanú sťažnosť a okresný súd správoplatnil uznesenie č.k. 1Nt/17/2013-54 o povolení obnovy konania, čo malo následok umiestnenie osoby obžalovaného do väzby. Po zistení spätívzatia sťažnosti prokurátora obžalovaný podal sťažnosť proti vzatiu jeho osoby do väzby, pričom o sťažnosti obžalovaného proti vzatiu do väzby nebolo rozhodnuté, z ktorého dôvodu boli porušené práva obžalovaného. Preto navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a umožnil tak obžalovanému spravodlivý proces podľa § 39 ods. 2 písm. d, ods. 4 Tr. zák. po odstránení asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák.

V písomných dôvodoch odvolania obhajca obžalovaného W. U. uviedol, že vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, najmä na spoločenskú mieru nebezpečnosti konania obžalovaného a najmä s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti, že sa obžalovaný W. U. k spáchaniu skutku priznal a tento aj oľutoval, ako aj vzhľadom na to, že ho spáchal vo veku blízkom veku mladistvým, obhajoba má za to, že uložený trest je neprímeraný. Navrhol, aby odvolací súd po zvážení celej situácie znížil trest odňatia slobody na spodnú hranicu trestnej sadzby.

Obžalovaný W. U. v dôvodoch svojho odvolania uviedol, že podľa jeho názoru je okresný prokurátor zaujatý, lebo neobjektívne posudzoval skutok, za ktorý vykonáva trest. Nebral do úvahy skutočnosti konania obžalovaných a ani poľahčujúce úkony pri objasnení skutku, ktorý spáchal vo veku blízkom veku mladistvého. Nebolo vzaté do úvahy ani to, že obžalovaný pri objasňovaní skutku nerobil prieťahy ani nesťažoval prácu vyšetrovateľa. Preto nesúhlasil s výrokom, ktorý vyniesol Okresný súd Nové Mesto nad Váhom dňa 10.09.2014. Verí, že krajský súd bude objektívny.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní obidvomi obžalovanými na verejnom zasadnutí v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytýkaných chýb zamerlal aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolania obžalovaných proti napadnutým výrokom rozsudku okresného súdu nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolania obžalovaných vyplýva, že odvolania neobsahujú žiadne námietky voči procesnému postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania. Námietky obžalovaného N. D., že prokurátor odmietol pristúpiť na konanie o dohode, odvolací súd nepovažoval za rozhodné, nakoľko ako obžalovaného, tak aj prokurátora nie je možné nútiť k uzavretiu takejto dohody. Pokiaľ teda okresný súd rešpektoval prokurátorom vyjadrenú vôľu neuzavrieť dohodu, postupoval tak v súlade so zákonom. Preto okresný súd dospel k správne záveru o neexistencii skutočnosti, ktorá by zakladala právny dôvod na prípadnú aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 písm. e) Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu.

Odvolací súd považoval za nedôvodné, z hľadiska preskúmania správnosti napadnutého rozsudku, ani na poukazy obžalovaného N. D. na to, že v konaní o povolení obnovy konania nebolo rozhodnuté o sťažnosti obžalovaného proti rozhodnutiu o vzatí jeho osoby do väzby na základe rozhodnutia o povolení obnovy konania. Predmetom tohto konania nie je prieskumná činnosť vo vzťahu ku konaniu o povolení obnovy konania vedenému na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 1Nt/17/2013, pričom ani obžalovaný nenamietal právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia v časti povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp.zn. 1T/114/2012. Nad rámec uvedeného, odvolací súd však považuje v tejto súvislosti za potrebné dodať, že o sťažnosti obžalovaného proti výroku o väzbe obžalovaného uznesenie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 17.04.2014, sp.zn. 1Nt/17/2013, ktorým bola povolená aj obnova konania, bolo rozhodnuté na neverejnom zasadnutí uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.11.2014, sp.zn. 3Tos/92/2014.

Pokiaľ ide o správnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o treste, odvolací súd na základe preskúmania veci nezistil dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 320 Tr. por. Existenciu dôvodov na zrušenie napadnutého rozsudku obhajoba a ani obžalovaní neuvádzali v podaných odvolaniach.

Z odôvodnení podaných odvolaní vyplýva, že odvolatelia namietali neprímeranú prísnosť uložených trestov odňatia slobody, domáhali sa uloženia trestov pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu podľa § 39 Trestného zákona, pričom nespochybňovali, že by tresty odňatia slobody boli okresným súdom uložené mimo zákonom stanovenú trestnú sadzbu. Ani odvolací súd nezistil, že by napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona.

Pokiaľ ide o primeranosť uloženého trestu páchatelovi trestného činu, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že predovšetkým zákonodarca prostredníctvom Trestného zákona určuje rámec primeranosti trestu za ten - ktorý čin, a to najmä určením trestnej sadzby v osobitnej časti zákona. Pri zločine lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., zo spáchania ktorého boli obžalovaní právoplatne uznaní vinnými, stanovil základnú trestnú sadzbu v rozsahu sedem až dvanásť rokov, pričom vzhľadom na fikciu súladu zákona s ústavou niet dôvod pochybovať o tom, že takto určená trestná sadzba je vo všeobecnosti primeraná za činy, ktoré sú subsumované pod skutkovú podstatu, vyjadrenú v ustanovení § 188 ods. 1, 2 Tr. zák. Zákonodarca tiež zrejme predpokladal (a to dôvodne), že mimoriadne sa môžu vyskytnúť situácie, kedy by použitie tejto sadzby bolo neprimerané. Úlohou súdu je posúdiť, či vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela, nenastala takáto mimoriadna situácia, ktorá by odôvodňovala mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Tr. zák.

V danom prípade odvolací súd v súlade s názorom okresného súdu dospel k záveru, že v prípade obžalovaných takáto situácia nie je daná. V súvislosti s okolnosťami prípadu aj podľa názoru odvolacieho súdu motívom konania obžalovaných bolo protiprávne sa obohatiť na úkor iného, pričom pokiaľ ide o zločiny lúpeže, obžalovaní si zjavne a vedome vyhliadli osoby so zníženou schopnosťou sa brániť (dňa 02.05.2012 bola predmetom útoku osoba pod vplyvom alkoholu a dňa 05.05.2012 osoba vyššieho veku). Okolnosti protiprávneho konania obžalovaných sa pritom nijakým spôsobom nevyvíjali všeobecným okolnostiam, ktoré mal zrejme na zreteli zákonodarca pri prijímaní ustanovenia § 188 Tr. zák. Z uvedených dôvodov ani podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade neboli zistené také mimoriadne okolnosti prípadu, pre ktoré by bolo použitie zákonom stanovenej trestnej sadzby neprimerane prísne v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák.

Odvolací súd v súlade s názorom okresného súdu tiež dospel k záveru, že pomery obžalovaných nevykazujú znaky mimoriadnosti v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák., že by použitie zákonnej trestnej sadzby vo vzťahu k obojmu obžalovaným bolo neprimerane prísne. Pokiaľ obhajoba u obžalovaného N. D. poukazovala na to, že sa na neho hľadí, akoby nebol súdne trestaný, odvolací súd poukazuje na to, že okresný súd na toto dôsledne prihliadal, keď u obžalovaného nezistil príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. Okresný súd však správne dospel k záveru, že obžalovaný má sklony k páchaniu trestnej činnosti, ktorá skutočnosť nesvedčí v prospech aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. vo vzťahu k pomerom obžalovaného N. D..

Vo vzťahu k obžalovanému W. U. okresný súd správne zohľadnil predchádzajúcu trestnú činnosť obžalovaného, z ktorej vyvodil tiež sklony obžalovaného k páchaniu trestnej činnosti. Preto ani okolnosť, že obžalovaný W. U. spáchal trestnú činnosť vo veku blízkom veku mladistvého, sama osebe nemôže viesť k záveru o mimoriadnych pomeroch na strane obžalovaného, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák.

S poukazom na to, že v prejednávanom prípade neexistovali zákonné okolnosti pre zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, výslovne uvedené v ustanovení § 39 ods. 2 písm. a) až e) Tr. zák., odvolací súd dospel k záveru, že odvolania oboch obžalovaných nie sú dôvodné.

S poukazom na uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd správne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Výroky napadnutého rozsudku podľa názoru odvolacieho súdu v plnom rozsahu rešpektujú aj ustanovenie § 405 písm. b) Tr. por., podľa ktorého ak bola povolená obnova konania len v prospech obvineného, nesmie mu byť novým rozsudkom uložený trest prísnejší, než aký mu bol uložený v pôvodnom konaní. Podľa názoru odvolacieho súdu, okresný súd v prejednávanom prípade pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, pofahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že okresný súd v odôvodnení rozsudku dospel ku skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, zistené okolnosti vyhodnotil v súlade s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. nie mechanicky, ale v kontexte prejednávaného prípadu im priradil rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že odvolania obžalovaných nie sú dôvodné. Preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.